

خط بلده ایماندارای عبرانی

بزرگی مسیح نسبت د ملایکه ها

۱ د زمان قدیم خُدا د طریقه های کلو و مُختلِف د وسیله انبیا قد بابَه کلونای مو توره گُفت، ۲ مگم د امزی روزای آخر د وسیله باچه خُو قد ازمو توره گُفت، د وسیله باچه که اُو ره وارثِ تمام چیزا قرار دد و د وسیله ازو تمام عالم ره آست کد.

۳ اُو نُورِ جلالِ خُدا و نشان دهنده ذاتِ خُدا آسته و تمام چیزا ره قد کلام پُرقدُرت خُو نگاه مونه. وختیکه اُو کارِ پاک کدو بلده گناه های انسان ره د جای اُورد، د عالمِ باله د دستِ راستِ خُداي مُتعالِ شِشت.

۴ د اندازه که از ملایکه ها کده مقام شی باله شُد، د امزو اندازه نامی که صاحب شُد ازوا کده بزرگتر بود. ۵ چون د کدم از ملایکه ها خُدا تا آلی ره گُفته که:

”تُو باچه مه آستی،

ما امروز آته تُو شدم؟“

و یا:

”ما آته ازو موشم

و اُو باچه مه موشه؟“

۶ و غیتیکه باچه اولباری ره د دنیا میره، اُو بسم مَگیه:

”تمام ملایکه های خُدا باید اُو ره پرستش کنه.“

۷ د باره ملایکه ها خُدا مَگیه:

”ملایکه های خُو ره رقمِ باد ها جور مونه

و خدمتگرای خُو ره رقمِ آنگه های آتش.“

۸ مگم اُو د باره باچه خُو مَگیه:

”ای خُدا، تخت تُو تا ابد برقرار مومنه

و تیاقِ پادشاهی تُو، تیاقِ عدالت-و-انصاف آسته.

۹ تُو عدالت ره دوست دری و از شرارت بد موبری؛

امزی خاطر خُدا، خُداي تُو،

تُو ره قد روغونِ خوشی کلوتر از رفیقای تُو مسح کده.“

۱۰ و امچنان مَگیه:

”ای خُداوند، تُو د ابتدا بُنیادِ زمی ره ایشتی

و آسمونا کارِ دستای ازتو یه.

۱۱ اونا نیست موشه، لیکن تُو باقی مومنی؛

اونا پگ شی رقمِ کالا کهنه-و-فرسوده موشه.

۱۲ تُو اونا ره رقمِ چپن پیچ مونی

و اونا رقمِ کالا تبدیل موشه.

لیکن تُو امو آستی که بودی

و سال های تُو خلاصی ندره.

۱۳ خُدا دَ کُدم از ملایکه های خُو تا آلی ره گفته که:

”دَ دِستِ راست مه بشی

تا دُشمنای تُو ره تَی پیی زیر پای تُو جور کُتم؟“

۱۴ آیا پگِ ملایکه ها روح های خدمتگار نیسته؟ و آیا اونا ریی نشده تا بلده کسای خدمت کنه که وارثِ نجات موشه؟

نجاتِ بزرگ

۲ پس مو چیزی ره که شنیدی باید دَ دِقتِ کلوتر دَزُو تَوَجه کُنی تا ازو دُور نَشنی. ۲ چون اگه پیغامی که دَ وسیله ملایکه ها گفته شد، صحیح بود و هر خطا و ناطاعتی مُنصفانه دَ جَزای خُو رسید، ۳ پس مو چطور میتنی از جَزا دُوتا کُنی اگه ای رقمِ نجاتِ بزرگ ره نادیده بگیری؟ امی نجات ره که اول دَ وسیله مولا اعلان شد، بعد ازو دَ وسیله کسای که ازو شنیدد، دَز مو تصدیق شد. ۴ دَ عینِ حال، خُدا ام دَزی باره شاهی دَد دَ وسیله مُعجزه ها، چیزای عجیب و کارای پُر قدرتِ مُختلف و دَ وسیله تقسیم کدونِ تحفه های روحِ اَلقدس دَ مُطابقِ خاست-و-اراده خُو.

پیشوای ایمان مو

۵ چون خُدا دُنیای آینده ره که مو دَ باره شی توره مَوگی، تابعِ ملایکه ها نکد، ۶ بلکه یگو کس دَ یگو جای کِتَابِ مُقدَّس شاهی دَده گفته:

”انسان چی آسته که تُو دَ فِکرِ ازو آستی،

یا «باچه انسان» که تُو دَزُو تَوَجه کُنی؟

۷ بلده یگِ زمانِ کم او ره از ملایکه ها کده تاهتر قرار ددی

و تاجِ جلال و عَزت ره دَ سر شی ایشتی

۸ و تمام چیزا ره دَ تَی پای ازو قرار ددی.“

آلی که خُدا تمام چیزا ره تابعِ ازو کده، پس هیچ چیزی نَمنده که تابعِ ازو نَبشه. لیکن فعلاً مو هنوز نَمینگری که تمام چیزا تابعِ ازو نَبشه. ۹ مگم مو عیسی ره مینگری که مقام شی بلده یگِ زمانِ کم از ملایکه ها کده تاهتر شد، و آلی تاجِ جلال و افتخار دَ سر شی ایشته شده، چراکه او رنجِ مرگ ره کشید تا دَ وسیله فیضِ خُدا مَره مرگ ره بلده پگِ بچشه.

۱۰ خُدا که تمام چیزا بلده ازو و دَ وسیله ازو وجود دَره، تصمیم گرفت که بچکیچای کلو ره دَ بزرگی-و-جلال خُو بیره. و بلده ازو مناسب بود که سرچشمه نجاتِ ازوا ره دَ وسیله رنجِ ها کامل جور کنه. ۱۱ چون امو که مُقدَّس مونه و ام کسای که مُقدَّس موشه، پگِ شی دَ یگِ خانوار تعلق میگیره. امزی خاطر عیسی شرم شی نَمییه که اونا ره «برار» کوی کنه، ۱۲ چون مَوگیه:

”نام تُو ره دَ برارون خُو اعلان مونم،

و دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارا تُو ره ستایش مونم.“

۱۳ بسم مَوگیه:

”ما تَوکلُ خُو ره دَزُو مونم.“

و باز مَوگیه:

”اینه، ما و بچکیچای که خُدا دَز مه دَدَه.“

^{۱۴} ازی که بچکیچا دَ جسم و خُون شَرِیک آسته، اُو ام دَ امزی چیزا شَرِیک شُد تا دَ وسِیلَه مَرگ خُو صَاحِبِ قُدْرَتِ مَرگ یعنی اِبلیس ره تباَه کُنه ^{۱۵} و کسای ره که از ترسِ مَرگ دَ تمامِ عُمَر خُو دَ غَلامی نِگاه شُد، آزاد کُنه. ^{۱۶} چُون واضِح آسته که اُو بِلدَه کومکِ مَلایکه ها نَمَد، بَلکِه اَمَد تا دَ اولادِه اِبراهیم کومک کُنه. ^{۱۷} دَ امزی دَلیل لَازِم بُوَد که اُو از هر نِگاه رَقمِ بَرارون خُو جور شُنه تا دَ خِدْمَتِ خُدا یِگ پِیشوای بُزُرگِ رَجیم و وفادار شُدِه گُناهای مَرْدُم ره کِفاره کُنه. ^{۱۸} ازی که اُو خود شی رَنج دِیده آزمایش شُد، اُو مِیتنه بِلدَه کسای که آزمایش موشه کومک کُنه.

بُزُرگی مَسِیح نَسَبَت دَ مَوسِی

۳ ^۱ امزی خاطر، اَی بَرارون مَقَدَّس که دَ دَعَوَتِ آسمانی شَرِیک اَسْتِید، فِکر-و-هُوش خُو ره سُون عِیسی بَگِیرید که اُو رَسول و پِیشوای بُزُرگ مو آسته و مو اَی ره اِقرار مونی. ^۲ اُو دَ خُدای که اُو ره تَعیین کد وفادار بُوَد، اُمُو رَقم که مَوسِی ام دَ تمامِ خانِه خُدا وفادار بُوَد. ^۳ چُون عِیسی از مَوسِی کده کَلوَتِر لَایقِ اِحْتِرام آسته اُمُو رَقم که آباد کُنندِه یِگ خانِه از خودِ خانِه کده کَلوَتِر لَایقِ اِحْتِرام آسته. ^۴ اَلْبَتَه هر خانِه دَ وسِیلَه یِگُو کس آباد موشه، مگم آباد کُنندِه تمامِ چیزا خُدا آسته. ^۵ مَوسِی مِثَلِ یِگ خِدْمَتگَار دَ تمامِ خانِه خُدا وفادار بُوَد تا دَ بارِه چیزای شَاهِدی بَدِیه که دَ آیندِه باید گُفته موشد. ^۶ مگم مَسِیح مِثَلِ باچِه دَ بِلَه خانِه خُدا وفادار آسته؛ و خانِه اَزُو مو اَسْتی، دَ شَرطی که اُمُو اِطْمینان و اِفْتِخار اُمید خُو ره محکم نِگاه کُنی.

خبردار کدو دَ صِیدِ بَی اِیمانی

^۷ پس اُمُو رَقم که روح اَلْقُدس مَوگِیه:

”امروز اگه آوازِ اَزُو ره مِیشنَوید،

^۸ دِل های خُو ره سخت نَکُنید،

رَقمی که دَ زمانِ یاغیگری کَدید،

دَ وختِ آزمایش دَ بیابو،

^۹ دَ امزُو جای که بابَه کَلونای شَمو مَره آزمایش و اِمْتِحان کد،

باوَجودِ که اونا دَ مَدَتِ چَل سال کارای مَره دِیدد.

^{۱۰} امزی خاطر دَ بِلَه امزُو نسل قار شُدُم

و گُفْتُم: ’اونا همیشه دَ دِل های خُو سُون گُمراهی موره

و راه های مَره نَشِخْتَه.

^{۱۱} پس دَ غَیْتِ قار خُو قَسَم خورْدُم

که اونا دَ آرامش مه داخل نَموشه.“

^{۱۲} اَی بَرارو، اِحْتِیاط کُنید که هیچ کَدَم از شَمو دِلِ شَرِیر و بَی اِیمان نَدَشْتَه بَشِید که از خُدای زنده رُوی گردو شَنید، ^{۱۳} بَلکِه

هر روز یِگدِیکِه خُو ره نَصِیحت کُنید، تا زمانی که «امروز» گُفته موشه، تا که هیچ کَدَم شَمو بازی گُناه ره نَخورید و سَنگدِل

نَشَنید. ^{۱۴} مو شَرِیک های مَسِیح شُد، دَ شَرطی که اِعْتِمادِ اَوَلِنِه خُو ره تا اَخرِ محکم نِگاه کُنی. ^{۱۵} اُمُو رَقم که دَ کِتَابِ

مَقَدَّس گُفته شُدِه:

”امروز اگه آوازِ اَزُو ره مِیشنَوید،

دِل های خُو ره سخت نَکُنید

رقمی که دَ زمانِ یاغیگری کدید.

۱۶ پس اونا کی بُود که شنید، ولے هنوز ام یاغیگری کد؛ آیا اونا تمام امزُو کسای نَبُود که دَ وسیله مَوسای از مصر بُرو اُورده شد؟ ۱۷ و دَ بله کُدم کسا خُدا دَ مُدتِ چل سال قار بُود؟ آیا دَ بله امزُو کسا نَبُود که گناه کد و جسدِهای ازوا دَ بیابو اُفتد؟ ۱۸ و خُدا دَ باره کی قَسم خورد که دَ آرامشِ اَزُو داخلِ نُمُوشه؟ آیا دَ باره امزُو کسا که ناطاعتی کد قَسم نَخورد؟ ۱۹ پس مو مینگری که اونا بخاطرِ بے ایمانی خُو نَتَنست دَ آرامشِ داخلِ شُنه.

آرامشِ قومِ خُدا

۴ پس مو باید ترس دَشته بشی، نَشُنه دَ حالیکه وعده داخلِ شُدو دَ آرامشِ اَزُو هنوز باقی آسته، معلومدار شُنه که یگونِ از شُمو فرصت ره از دست دَده بشه. ۲ چون خوشخبری اُمُو رقم که دَز مو اعلان شد اُمُو رقم دَزوا ام اعلان شد، مگم کلامی ره که اونا شنید بلده ازوا فایده نَرَسند، چراکه اونا قد شِنونده ها دَ ایمان اِتفاق نکد. ۳ لیکن مو که ایمان اُوردی دَ امزُو آرامشِ داخلِ موشی دَمزُو آرامشِ که خُدا دَ باره شی گفته:

”پس ما دَ غَیتِ قار خُو قَسم خوردُم

که اونا هرگز دَ آرامشِ مه داخلِ نُمُوشه.“

باوجودِ که کارِ خُدا دَ وختِ خَلقِ کدونِ دُنیا تامو شُدُد، ۴ چون دَ یگ جای دَ باره روزِ هفتمِ اینی رقم مَوگیه: ”و خُدا دَ روزِ هفتمِ از تمامِ کارای خُو آرام گرفت.“ ۵ و دَ امزُو جای بسم مَوگیه: ”اونا هرگز دَ آرامشِ مه داخلِ نُمُوشه.“ ۶ ولے ازی که آرامشِ هنوز باقی آسته تا بعضی کسا دَزُو داخلِ شُنه و ازی که کسای که سابقِ خوشخبری ره شنید، بخاطرِ نافرمانی دَزُو داخلِ نَشُد، ۷ خُدا بسم یگ روز ره تعیین مونه یعنی «امروز» ره که بعد از وختای کلو دَ وسیله داوود گفت و اُمُو رقم که دَ باله ذکر شده:

”امروز، اگه آوازِ اَزُو ره میشنوید،

دلِ خُو ره سخت نکُنید.“

۸ چون اگه یوشیع دَزوا آرامشِ میدد، خُدا بعد از دَ باره یگ روزِ دیگه توره نَمُوگفت. ۹ پس آرامشِ روزِ آرام هنوز بلده قومِ خُدا باقی آسته؛ ۱۰ چون هر کسی که دَ آرامشِ خُدا داخلِ شُنه، اُو ام از کارای خُو آرام میگیره، اُمُو رقم که خُدا خود شی از کارای خُو آرام گرفت. ۱۱ پس ببید که سخت کوششِ کُنی که دَ امزُو آرامشِ داخلِ شُنی، تا هیچ کس از نافرمانی ازوا سرمشق نَگیره و نَفته. ۱۲ چون کلامِ خُدا زنده و فعال آسته، از هر شمشیرِ دُودم کده تیزتر و دَ اندازه بُرنده آسته که جان ره از روح و بندها ره از مغز جدا مونه و فکرها و نیتِ های دل ره تشخیص میدیه. ۱۳ هیچ مخلوق از نظرِ خُدا تاشه نییه، بلکه تمامِ چیز دَ پیشِ چیمای اَزُو لُج و برملا آسته و دَزُو پگ مو باید حساب خُو ره بدی.

عیسی پیشوای بزرگِ باعظمت

۱۴ پس، ازی که مو یگ پیشوای بزرگِ باعظمتِ دری که از آسمونا تیر شده، یعنی عیسی باچه خُدا، ببید که اقرار خُو ره محکم نگاه کُنی. ۱۵ چون مو اُو رقم پیشوای بزرگِ ندری که نَننه دَ ناتوانی های مو قد مو همدردی کُنه، بلکه اُو کسی آسته که از هر نگاه رقم ازمو وری آزمایش شد، ولے بدونِ گناه باقی مند. ۱۶ پس ببید که قد اطمینان-و-جرات دَ تختِ فیضِ نزدیکِ شُنی تاکه رحمت پیدا کُنی و فیض ره دَ دستِ بیری تا دَ وختِ ضرورتِ مو ره کومک کُنه.

۵ هر پیشوای بزرگ از مینکلِ انسان ها اِنتخاب شده بلده انسان ها دَ کارای مربوطِ خُدا تعیین موشه تا هدیه ها و قُربانی ها ره بلده گناه ها تقدیم کُنه. ۲ اُو میتنه که قد جاهلا و گمراه ها دَ نرمی-و-مُلایمتی رفتار کُنه، چراکه خود اَزُو ام گرفتارِ ضعف-و-ناتوانی آسته. ۳ امزی خاطر اُو اُمُو رقم که بلده گناهای مردمِ قُربانی مونه، اُمُو رقم بلده گناهای

خود خُو ام قُرْبانی کُنَه. ^۴ هیچ کس ای مقام ره بلده خُو نَمیگیره، سِوای که خُدا اُو ره کُوی کُنَه، اُمُو رَقم که هارُون ره کُوی کد.

^۵ و امی رَقم مسیح ام خود شی خود ره بزرگی-و-جلال نَدَد که پیشوای بزرگ شنه، بلکه دَ و سِیلَه امزُو تعیین شد که دَزُو گُفت:

”تُو باچه مه آستی،

ما امروز آتِه تُو شُدَم.”

^۶ و بسم دَ یگ جای دیگه مَوگیه:

”تُو تا اَبَد پیشوا آستی،

دَ مقامِ مَلکی صدق.”[‡]

^۷ عیسی دَ زمانی که دَ جسم دَ ای دُنیا بود، قد آواز بلند و آودیده دَ پیش خُدا که میتَنست اُو ره از مرگ نجات بدیه دُعا و عَذر-و-زاری کد و بخاطرِ تسلیم بُوَدون شی شنیده شد. ^۸ اگرچه اُو باچه خُدا بود، ولے اطاعت کدو ره از رَنجی که کشید یاد گرفت ^۹ و کامل شده بلده پگِ کسای که ازو اطاعت مونه، سرچشمه نجات اَبَدی شد، ^{۱۰} چراکه خُدا اُو ره پیشوای بزرگ دَ مقامِ مَلکی صدق تعیین کد.

خطرِ دُوری از خُدا

^{۱۱} دَ باره مَلکی صدق مو کلو چیزا بلده گُفتو دَری، مگم بیان شی مُشکِل آسته، چراکه ذهن شُمُو کُند شده. ^{۱۲} چُون تا ای زمان شُمُو باید معلمِ ها مَوبُودید، مگم هنوز شُمُو ضرورتِ دَرید که یگو کس اصولِ اِبْتِدایی کلامِ خُدا ره بسم بلده شُمُو یاد بدیه. شُمُو دَ شیر ضرورتِ دَرید، نه دَ خوراکِ قُوی. ^{۱۳} چُون هر کسی که شیرخور آسته، اُو هنوز ام نلغه آسته و دَ کلامِ عدالت خام-و-بے تجربه یه. ^{۱۴} مگم خوراکِ قُوی بلده آدمای کته آسته، بلده کسای که فِکرای خُو ره دَ و سِیلَه تمَرین عادت دَدَه تا بَتَنه خُوب ره از بد جدا کُنَه.

^{۱۵} پس بیید که از تعلیمِ اِبْتِدایی دَ باره مسیح تیر شنی و سُون کامل شُدو پیش بوری و بسم تادو نه ایلی که از نُو از کارای که سُون مرگ مَوبره توبه کنی و از نُو دَ خُدا ایمان بیری ^۲ و از نُو دَ باره عُسَل های تعمیرید، ایشتون دِست ها بلده دُعا، دُوباره زنده شُدون مُرده ها و قضاوتِ اَبَدی تعلیمِ بَگیرِی. ^۳ و امی کار ره ام انجام میدی، اگه خُدا اجازه بدیه. ^۴ چُون کسای که یگ دفعه پُرئور شده و مَره بخششِ آسمانی ره چشیده و دَ روحِ اَلْقُدسِ حِصّه دَره ^۵ و مَره خُوبی کلامِ خُدا و قُدرتِ عالمِ آینده ره چشیده ^۶ و بعد ازو از راه بُر شده، اِمکان ندره که اونا بسم سُون توبه آورده شنه، چراکه اونا باچه خُدا ره بلده ضررِ خودون خُو بسم دَ صلیب میخکوب مونه و اُو ره بَرَمَلا بے حُرمت مَوکنه. ^۷ اگه یگ زمی، بارشی ره که بار بار دَ بِلَه شی موباره چُوش مونه و حاصلِ خُوب بلده دیغونوی خُو میدیه، از طرفِ خُدا بَرکت پیدا مونه. ^۸ لیکن اگه خار و خاشه حاصل میدیه، اُو بے آرزش آسته و نزدیک دَ لعنت؛ و دَ آخر ام سوختنده موشه.

^۹ ای عزیزا، اگرچه مو امی رَقم توره مَوگی، لیکن دَ باره شُمُو اِطْمینان دَری که شُمُو چیزای خُوبتر دَ زندگی خُو دَرید که دَ نجات تعلق دَره. ^{۱۰} چُون خُدا بے اِنصاف نییه، اُو کاری ره که شُمُو کدید و مُحَبَّتِی ره که شُمُو بخاطرِ نامِ ازو دَ خدمتِ مُقَدَّسین نشو دَدید و هنوز ام نشو میدید، پُرْمُشت نَمونه. ^{۱۱} مگم مو آرزو دَری که هر کُدَم از شُمُو امی رَقم جِدیت ره بلده یقینِ کامل که دَ اُمید خُو دَرید تا آخرِ نشو بدید ^{۱۲} و ثَمبل نَبشید، بلکه از کسای سرمَشق بَگیرید که دَ و سِیلَه ایمان و صَبِر وارثِ وعده ها موشه.

یقین د وعده خدا

۱۳ وختیکه خدا د ابراهیم وعده دد، ازی که از خود شی کده بزرگتر وجود نداشت که دزو قسم بخوره، او د ذات خو قسم خورده ۱۴ گفت: "ما یقیناً تو ره برکت میدیم و نسل تو ره به اندازه کلو موئم." ۱۵ و د امزی رقم، ابراهیم بعد ازی که صبر کده انتظار کشید وعده ره د دست آورد. ۱۶ آدما د یگو کسی بزرگتر از خود قسم موخوره و قسم بلده اثبات کدو خورده موشه و تمام جر-و-بحث ره ختم مونه. ۱۷ د امزی رقم وختی خدا خاست که تغییرناپذیر بودن قصد خو ره دیگه ام واضحتر د وارثای وعده نشو بدیه، او ره د وسیله قسم تصدیق کد. ۱۸ او ای کار ره کد تا که مو د وسیله دو چیزی تغییرناپذیر که امکان ندره خدا د باره ازوا دروغ بگیه، تسلی قوی پیدا کنی، مو کسای که دزو پناه برده تا امیدوی ره که د پیش روی مو ایشته شده، محکم بگیري. ۱۹ امی امید رقم یگ لنگر کشتی بلده جان مو محکم و مطمئن آسته، امیدوی که د جایگاه پشت پرده خانه خدا داخل موشه، ۲۰ د جایی که عیسی د عنوان پیشقدم از طرف ازمو داخل شده و تا ابد پیشوای بزرگ د مقام ملکی صدق تعیین شده.

د باره ملکی صدق

۱ امی ملکی صدق، پادشاه سلیم و یگ پیشوا از جانب خدای متعال بود. وختی ابراهیم از شکست ددون پادشایو د حال پس آمدو بود، ملکی صدق قد ازو روی د روی شده او ره برکت دد ۲ و ابراهیم ده-یگ تمام چیزا ره دزو دد. نام ازو اول «پادشاه عدالت» معنی میدیه، بعد ازو «پادشاه سلیم» یعنی «پادشاه صلح-و-سلامتی». ۳ آته و آبه و پشت نامه شی معلوم نییه، روزای زندگی شی ام نه شروع دره و نه آخر، بلکه او رقم باچه خدا شده تا ابد پیشوا باقی مومنه. ۴ پس فکر کنید که ای آدم چیقس بزرگ بود که حتی ابراهیم بابه کلون مو ده-یگ و لجه های خو ره دزو دد. ۵ آلی از اولاده لاوی کسای که د مقام پیشوایی تعیین موشه، د مطابق شریعت امر دره که از قوم یعنی از برارون اسرائیلی خو ده-یگ بگیره، باوجود که اونا ام از پشت کمر ابراهیم آسته. ۶ لیکن ای آدم که از نسل-و-نسب لاوی نبود، از ابراهیم ده-یگ گرفت و کسی ره که صاحب وعده ها بود، برکت دد. ۷ و بدون شک، ریزه د وسیله کته برکت دده موشه. ۸ د اینجی آدمای ده-یگ میگیره که مومره، مگم د اونجی کسی ده-یگ گرفت که د باره زنده بودون شی شاهی دده شده. ۹ حتی گفته میتنی که خود لاوی که ده-یگ میگیره ام د وسیله ابراهیم ده-یگ دد، ۱۰ چون وختی ملکی صدق قد ابراهیم روی د روی شد، لاوی هنوز د پشت کمر بابه کلون خو بود.

عیسی مثل ملکی صدق

۱۱ اگه کامل شدو د وسیله پیشوایی لاوی قابل دسترس موبود - چراکه قوم اسرائیل شریعت ره د اساس امزی پیشوایی د دست آورد - چی ضرورت بود که پیشوای دیگه د مقام ملکی صدق ظهور کنه د جای ازی که د مقام هارون تعیین شنه؟ ۱۲ چون هر وختیکه د قانون پیشوایی تغییر مییه، لازم آسته که د شریعت ام تغییر بییه. ۱۳ کسی که امی چیزا د باره شی گفته شده، د یگ طایفه دیگه تعلق دره که ازو طایفه هیچ کس هرگز د پیش قربانگاه خدمت نکده. ۱۴ ای واضح آسته که مولای مو از طایفه یهودا ظهور کد که موسی د باره پیشوا شدن یگو کس امزو طایفه هیچ چیز نگفت. ۱۵ و ای دیگه ام روشوتر موشه، وختیکه یگ پیشوای دیگه مثل ملکی صدق ظهور مونه، ۱۶ امو که د اساس شریعت و مقررات جسمانی پیشوا نشد، بلکه د وسیله قدرت زندگی از-بین-ترفتنی. ۱۷ چون د باره ازو شاهی دده شده که:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

د مقام ملکی صدق.“

۱۸ از یگ طرف حُکمِ سابقِ باطلِ شد، چراکه ضعیف و بے فایده بود، ۱۹ چون شریعت هیچ چیز ره کامل نکد، و از طرف دیگه یگ امیدِ خوبتر دده شد که دَ واسطه ازو مو دَ خدا نزدیک موشی.

۲۰ و ای پیشواییِ بدونِ قسم نَبود، چون دیگر و بدونِ قسم پیشوا شد، ۲۱ لیکن ای شخص قد قسم پیشوا شد، چراکه خدا دَزُو گفت:

”خداوند قسم خورده

و فکر خُو ره تغییر نمیدیه؛

تُو تا ابد پیشوا آستی.”

۲۲ دَ امزی دلیلِ عیسیٰ ضامنِ یگ عهدِ بهتر شده. ۲۳ علاوه ازی تعدادِ پیشوایونِ سابقِ کلو بود، چراکه مرگ مانعِ ادا مه خدمتِ ازوا موشد، ۲۴ لیکن ازی که عیسیٰ تا ابد باقی مومنه، پیشوایی شی بے پایان آسته. ۲۵ امزی خاطر اُو میتنه کسای ره که دَ وسیله ازو پیشِ خدا مییه بلده همیشه نجات بدیه، چراکه اُو همیشه زنده یه تا بلده ازوا شفاعت کنه.

۲۶ چون مناسب بود که مو امی رقم پیشوا میدشتی: مقدّس، خالی از حيله-و-مکر، پاک، جدا از گناهکارا و مقام شی باله تر از آسمونا. ۲۷ برخلافِ دیگه پیشوایونِ بزرگ اُو ضرورت ندره که هر روز، اول بلده گناه های خود خُو و بعد ازو بلده گناه های قوم قربانی تقدیم کنه، چراکه اُو امی رسم ره یگ دفعه و بلده همیشه دَ جای اورد و ختی که خود ره دَ عنوانِ قربانی تقدیم کد. ۲۸ شریعت، انسان های ضعیف ره دَ عنوانِ پیشوایونِ بزرگ مقرر مونه، مگم کلامِ قسم که بعد از شریعت آمد، باچه ره مقرر کد که بلده همیشه کامل شده.

پیشوای بزرگ عهد نو

۱ موضوع مهم چیزای که گفته شد اینی آسته: مو اطور یگ پیشوای بزرگ دری که دَ عالمِ باله دَ دستِ راستِ تختِ حضرتِ اعلیٰ شیشه ۲ و خدمتگارِ جایگاهِ مقدّس و خیمه حقیقی آسته که خداوند اُو ره ایستلجی کده، نه انسان. ۳ چون هر پیشوای بزرگ تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی ها ره تقدیم کنه؛ امزی خاطر، لازم آسته که ای پیشوا ام یگو چیز دشته بشه که تقدیم کنه. ۴ اگه اُو دَ روی زمی موبود، اُو حتماً پیشوا نموبود، چون دیگه پیشوایو آسته که مطابق شریعت هدیه ها ره تقدیم مونه. ۵ اونا نمونه و سایه چیزای آسمانی ره خدمت مونه، چون وختی موسی آماده شد که خیمه ره جور کنه، خدا دَزُو گفت: ”فکر خُو ره بگیر که یگ چیزا ره مطابق نمونه جور کنی که دَ بله کوه دَزُو نشو دده شد.“ ۶ لیکن آلی خدمتی که دَ عیسیٰ دده شده، از خدمتِ لاوبا کده کلو خوبتر آسته، دَ امزو اندازه که اُو واسطه یگ عهدِ بهتر از عهدِ قدیم آسته، چراکه عهدِ نو دَ بله وعده های بهتر استوار شده.

۷ چون اگه عهدِ اول بے عیب موبود، جای بلده طلب کدونِ عهدِ دیگه وجود نمیدشت. ۸ مگم خدا دَزُو عیب پیدا مونه و دَ بنی اسرائیل مویگه:

”خداوند مویگه، اینه، روزای مییه

که قد خانوارِ اسرائیل و خانوارِ یهودا

عهدِ نو بسته موم.

۹ نه رقم عهدی که قد بابه کلونای ازوا بسته کدم،

دَ روزی که از دستِ ازوا گرفتَم

تا اونا ره از سرزمینِ مصر برو بیرم،

چراکه اونا دَ عهدِ ازمه وفادار نمند،

پس ما دَ غم ازوا نشدم،

ای ره خُداوند مُوگِبه. ^{۱۰} و خُداوند بسم مُوگِبه،
 'عهدی که بعد امزُو روزا قد خانوارِ اسرائیل بسته مُونم، اینی آسته:
 ما احکام خُو ره دَ فِکرای ازوا قرار میدیم
 و اونا ره دَ دِل های ازوا نقش مُونم.
 ما خُدای ازوا مُوشم و اونا قوم مه مُوشه.
^{۱۱} دیگه هیچ کُدم ازوا دَ همسایه خُو تعلیم نَمیدیه
 و دَ برار خُو نَموگِبه که "خُداوند ره بَنخش،"
 چراکه پگ ازوا از ریزه گِرَفته تا کُنه شی
 مره مینخشه،
^{۱۲} چون ما دَ برابرِ خطا های ازوا رَحَم مُونم
 و گناه های ازوا ره دیگه دَ یاد خُو نَمیرم."
^{۱۳} پس وختیکه «عهد نو» گُفت، اُو اولنه ره کُهنه جور کد؛ و هر چیزی که کُهنه و فرسوده شنه، دَ زودی از بین موره.

عبادت دَ خیمه زمینی

۹ ^۱ عهدِ اوّل ام قانون-و-مُقرراتِ بلده عبادت و امچنان یگ جایگاهِ مُقدّسِ زمینی دشت. ^۲ چون یگ خیمه ایستلجی
 شد که دَ اُتاقِ اوّل شی چراغان، میز و نانِ خُصُورِ خُداوندبُود؛ ای اُتاقِ جای مُقدّسِ گُفته مُوشد. ^۳ و دَ پُشتِ پرده
 دوّم یگ اُتاقِ دیگه بُود که مُقدّسترین جای گُفته مُوشد. ^۴ دَ منِه ازو قُربانگاهِ طِلائی بُوخوِ خوشبوی و صندوقِ عهد که از
 چار طرف قد طِلا پُوشنده شُد، و جُود دشت که دَ منِه صندوقِ یگ جامکِ طِلائی پُر از «مَن»، تیاقِ هارون که شِگوفه کُدد
 و دُو لُوحِ عهد ایشته شُد. ^۵ دَ بله صندوقِ کِروبی های ^a پُر جلال دَ سرِ جای کِفاره سایه کُدد. مگم آلی فرصت نییه که
 دَ باره امزی چیزا دَ تفصیل توره بگی. ^۶ پس ای چیزا امی رقم جای-د-جای شد که پیشوایو تا آلی ره دوامدار دَ اُتاقِ اوّل
 داخلِ مُوشه تا خدمتِ خُو ره انجام بدیه. ^۷ مگم دَ اُتاقِ دوّم تنها پیشوای بزرگ داخلِ مُوشه، اُو ام سالِ یگ دفعه و هرگز
 بدونِ خونی که بلده خود خُو و بلده خطاهای نافامیده قوم تقدیم مونه، داخلِ نَموشه. ^۸ دَ امزی رقم روحِ اُلُفُوسِ نشو میدیه
 که تا وختی خیمه اوّل ایسته یه، راه داخلِ شُدو دَ مُقدّسترین جای معلومدار نییه. ^۹ ای یگ نُمونه بلده زمانِ حاضرِ آسته
 و نشو میدیه که هدیه ها و قُربانی های که تقدیم مُوشه، نَمیتنه وجدانِ عبادت کُننده ره کاملاً پاک کنه، ^{۱۰} بلکه تنها قد
 خوردنی و وُچی کدنی و طریقه های مُختلِفِ شُسُتَشوی سر-و-کار دره. امی دستورا مرَبوطِ جِسمِ اِنسانِ مُوشه که فقط تا
 زمانِ اِصلاحِ اِدامه دره.

خُونِ مَسِیح

^{۱۱} مگم وختیکه مسیح دَ عنوانِ پیشوای بزرگ چیزای خُوب ظاهر شد، چیزای که فعلاً اَمده، اُو دَ خیمه بزرگتر و کاملتر
 داخلِ شد که قد دستِ اِنسان جور نشده یعنی مرَبوطِ ازی خِلَقَتِ نییه. ^{۱۲} اُو قد خُونِ نَکه ها و گوسله ها داخلِ نَشُد،
 بلکه قد خُونِ خود خُو یگ دفعه و بلده همیشه دَ مُقدّسترین جای داخلِ شده نجاتِ ابدی ره بلده مو دَ دستِ اُورد. ^{۱۳} چون
 اگه خُونِ بُزا و نرگاوا ها و پاشِ دَدونِ خِگِشترِ غونجی کسای ره که ناپاک شده تقدیس مَکُنه تا جِسمِ ازوا پاک شنه،

^a ۹:۵ بلده معنای «کِروبی ها» دَ خُروجِ فصلِ ۲۵، آیه ۱۸ رُجوع کُنید.

۱۴ پس چپقیس کلوتر خون مسیح که د وسیله روح ابدی خود خو ره د عنوان قربانی بے عیب د خدا تقدیم کد، وجدان مو ره از کارای که سون مرگ موبره پاک موکنه تا خدای زنده ره خدمت-و-عبادت کنی!

۱۵ د امزی دلیل مسیح واسطه عهد نو آسته تا کسای که کوی شده، بتنه میراث ابدی وعده شده ره د دست بیره، چون مرگ ازو رخ دده تا اونا ره از گناه های که د عهد اول کده، نجات بدیه. ۱۶ چون د هر جای که یگ وصیت نامه^{۱۵} یه، لازم آسته که مرگ وصیت کینده ثابت شنه، ۱۷ چراکه وصیت نامه فقط بعد از مرگ اعتبار پیدا مونه و تا وختیکه وصیت کینده زنده یه، وصیت نامه اعتبار ندره. ۱۸ د امزی رقم، امو عهد اول ام بدون خون برقرار نشد. ۱۹ چون وختیکه موسی تمام احکام ره د مطابق شریعت د پگ مردم اعلان کد، خون گوسله ها و بزها ره گرفته قد او، پاشم سرخ و علف زوفا د بله طومار عهد^{۱۶} و پگ مردم پاش دد ۲۰ و گفت: "ای خون امزو عهد آسته که خدا دز شمو حکم کده که نگاه کنید." ۲۱ و امی رقم او خون ره د بله خیمه و تمام چیزای که بلده خدمت استعمال موشد، پاش دد. ۲۲ د مطابق شریعت، تقریباً تمام چیزا قد خون پاک موشه و بدون ریختندون خون، بخشش وجود ندره.

۲۳ پس لازم بود که نمونه های چیزای آسمانی قد امزی قربانی ها پاک شنه، و له خود چیزای آسمانی د قربانی های بهتر ازیا ضرورت دره. ۲۴ چراکه مسیح د جایگاه مقدسی داخل نشد که د وسیله دست انسان جور شده و فقط یگ نمونه جایگاه حقیقی آسته، بلکه د خود عالم باله داخل شد تا که آلی بلده ازمو د حضور خدا ظاهر شنه. ۲۵ و نه ام مسیح داخل شد که خود خو ره بار بار د عنوان قربانی تقدیم کنه، رقمی که پیشوای بزرگ هر سال د جایگاه مقدس قد خونی داخل موشه که از خود شی نییه. ۲۶ چون د او صورت، مسیح باید از شروع دنیا بار بار رنج میکشید. مگم آلی او فقط یگ دفعه د زمان آخر ظاهر شد تا د وسیله قربانی خو گناه ره از بین بیره. ۲۷ امو رقم که بلده انسان یگ دفعه مردو مقرر شده و بعد ازو قضاوت، ۲۸ امو رقم مسیح ام یگ دفعه قربانی شد تا گناه های غدر کسا ره د بله خو بگیره، او دفعه دوم ظاهر موشه، و له نه بلده کفار گناه ها، بلکه بلده نجات کسای که د شوق کلو چیم د راه شی آسته.

قربانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه

۱ شریعت فقط سایه چیزای خوب آسته که د آینده آمدنی یه، نه شکل حقیقی ازوا. امزی خاطر شریعت هرگز نمیتنه که قد امزو قربانی های که سال د سال دوامدار تقدیم موشه، کسای ره که بلده عبادت نزدیک مییه، کامل کنه. ۲ اگه موکد، آیا تقدیم کدون قربانی ها بند نموشد؟ چون عبادت کینده ها یگ دفعه از گناه های خو پاک موشد و وجدان ازوا دیگه احساس گناه نموکد. ۳ مگم د وسیله امزی قربانی ها هر سال یگ یادآوری از گناه ها موشه، ۴ چون امکان ندره که خون نرگاوا ها و بزها گناه ها ره از بین بیره. ۵ امزی خاطر وختیکه مسیح د دنیا آمد، او گفت:

"قربانی و هدیه طلب نکدی،

مگم یگ جسم بلده مه آماده کدی؛

۶ از قربانی های سوختنی و قربانی های گناه راضی نبودی.

۷ اوخته گفتم: 'اینه، ما آمدیم،

امو رقم که د طومار نوشته های مقدس د باره مه نوشته شده،

تا خاست-و-اراده تو ره انجام بدیم، ای خدا."

۸ اول د باله موگیه:

^۱ ۹:۱۶ د جای «وصیت نامه» د زیون یونانی «عهد» نوشته یه.

^۲ ۹:۱۹ خروج ۷-۸:۲۴.

“قربانی ها و هدیه ها، قربانی های سوختنی و قربانی های گناه طلب نکدی و نه ام ازوا راضی بودی،”

اگرچه اونا مطابق شریعت تقدیم موشد. ۹ بعد ازو موبگه: “اینه، ما آمدیم تا خاست-و-اراده تو ره انجام بدم.” د امزی حساب او عهد اولی ره باطل مونه تا دومی ره برقرار کنه. ۱۰ و د وسیله امزی خاست-و-اراده خدا مو از طریق قربانی جسم عیسی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه تقدیس شدی.

۱۱ هر پیشوا هر روز بلده خدمت ایسته موشه و امو قربانی ها ره بار بار تقدیم مونه، قربانی های که هرگز نمیتنه گناه ره از بین ببره. ۱۲ مگم مسیح وختیکه یگ قربانی دایمی بلده گناه ها تقدیم کد، او د دست راست خدا ششت. ۱۳ و امزو غیت معطل آسته تا دشمنای ازو تیبی زیر پای شی شنه. ۱۴ او قد یگ قربانی کسای ره که تقدیس شد، بلده همیشه کامل جور کد. ۱۵ روح القدس ام دزی باره بلده مو شاهدی میدیه، چون اول موبگه: ۱۶ “خداوند موبگه: ای امو عهد آسته که بعد امزو روزا قد ازوا بسته موم: احکام خو ره د دل های ازوا قرار میدیم و اونا د فکرای ازوا نقش موم.”

۱۷ و بعد ازو موبگه:

“ما گناهها و خطاهای ازوا ره دیگه د یاد خو نمیرم.”

۱۸ پس د امزو جای که گناه ها بخشیده شده، د اونجی بلده قربانی گناه دیگه جای نییه.

ثابت قدم مندو د ایمان

۱۹ پس ای برارو، مو اطمینان دری که د وسیله خون عیسی د جایگاه مقدس داخل موشی. ۲۰ مو از طریق راه نو و زنده که مسیح از مینکل پرده یعنی جسم خود خو بلده مو واز کده داخل موری. ۲۱ آلی که مو یگ پیشوای بزرگ د بله خانه خدا دری، ۲۲ ببید که قد دل راست و اطمینان کامل ایمان دل های خو ره از وجدان شیر ششته و جسم های خو ره قد او پاک غسل دده د حضور خدا نزدیک شنی. ۲۳ ببید، د امیددی که اقرار کدے بدون دودله شدو او ره محکم بگیردی، چون امو که وعده کده وفادار آسته. ۲۴ و ببید، فکر کنی که چی رقم مو یگدیگه خو ره سون محبت و اعمال نیک تشویق کنی ۲۵ و از جم شدو د جماعت ایماندارا غفلت نکنی، امو رقم که بعضی کسا عادت کده، بلکه یگدیگه خو ره تشویق کنی، خصوصاً آلی که مینگرید که روز خداوند نزدیک شده مور. ۲۶ چون آگه بعد از حاصل کدون شناخت حقیقت مو قصداً گناه کده بوری، دیگه هیچ قربانی بلده گناه ها باقی نمونه، ۲۷ بلکه انتظار وحشتناک قضاوت و غضب آتشی که مخالفین خدا ره قورت مونه باقی مونه. ۲۸ هر کسی که شریعت موسی ره رد کنه، بدون رحم-و-دلسوزی د وسیله شاهدی دو یا سه شاهد کشته موشه. ۲۹ پس فکر کنید، سزاوار چیکس جزای سخت تر آسته کسای که باچه خدا ره تی پای کده و خون عهدی ره که اونا د وسیله شی تقدیس شده ناپاک حساب کده و د روح فیض بے احترامی کده! ۳۰ چون مو او ره مینخشی که گفت:

“انتقام گرفتو کار ازمه یه، ما جزا میدیم.”

و بسم گفت: “خداوند قوم خو ره قضاوت.” ۳۱ افتدو د دستای خدای زنده یگ چیزی ترسناک آسته.

۳۲ روزای سابق ره د یاد خو ببرید، بعد از زمانی ره که شمو پرنور شده بودید، شمو کشمکش های سخت ره قد رنج ها تحمل کدید، ۳۳ بعضی وختا د پیش روی مردم بے آبرو و آزار-و-اذیت موشدید و بعضی وختا یار کسای موشدید که اونا گرفتار امزی رقم بدرفتاری بود. ۳۴ شمو قد بندی ها همدردی موکدید و غارت شدون مال خو ره د خوشی قبول موکدید، چون شمو موفامیدید که شمو د عالم باله مال خوبتر و دایمی درید. ۳۵ پس اطمینان خو ره از دست ندید، چراکه اجر شی

بزرگ آسته. ۳۶ بلده شمو لازم آسته که صبر کنيد تا خاست-و-اراده خدا ره د جای اورده وعده ره د دست بريد. ۳۷ امو
رقم که نوشته يه:

”چون بعد از يگ وخت کم،

امو که آمدنی آسته، ميبه و ناوخت نموکنه.

۳۸ ليکن شخص عادل مه د وسيله ايمان زندگي موکنه،

و اگه کس پس بگرده، جان مه ازو خوش نموشه.”

۳۹ مگم مو از جمله ازو کسا نيستی که پس ميگرده و از بين موره، بلکه از جمله کسای آستی که ايمان دره تا جان ازوا
نجات پيدا کنه.

معنی و قدرت ايمان

۱ ايمان، اعتماد دشتو د چيزای آسته که دزوا اميد دري و عقیده دشتو د چيزای که نيمنگري. ۲ چون د وسيله
ايمان کنه کلونای مو تعريف-و-توصيف شد.

۳ د وسيله ايمان مو موفامي که عالم ها د وسيله کلام خدا شکل گرفته بطوري که چيزای که ديده موشه، از چيزای که
ديده نموشه د وجود آمده.

۴ د وسيله ايمان، هاييل يگ قربانی خوبتر از قربانی قائل د خدا تقديم کد و بخاطر امزي کار شي شاهدي دده شد که او
عادل آسته؛ خدا خود شي د باره هديه های ازو شاهدي دد. باوجود که او مرده، وله هنوز د وسيله ايمان توره موگيه.

۵ د وسيله ايمان، خنوخ د عالم باله برده شد تا مرگ ره ننگره؛ او غيب شد، چراکه خدا او ره پيش خو برد. چون پيش
ازي که او برده شنه، د باره ازو شاهدي دده شد که او رضای خدا ره حاصل کده. ۶ و بدون ايمان امکان ندره که رضای
خدا حاصل شنه، چون هر کسی که نزديک خدا ميبه بايد ايمان دشته بشه که او وجود دره و او کسای ره اجر ميديه که د
طلب ازو آسته.

۷ د وسيله ايمان، نوح وختی از جانب خدا د باره چيزای که تا او غيت ديده نشد خبردار شد، او قد خدا ترسی اطاعت کده
يگ کشتی جور کد تا خانوار خو ره نجات بديه. د امزي رقم او دنيا ره محکوم کد و از طريق ايمان عادل حساب شد. ۸

۸ د وسيله ايمان، ابراهيم وختیکه کوی شد، اطاعت کد و سون امزو جای رفت که او ره د آینده د عنوان ميراث د دست
ميورد. باوجود که او نيمدنست کجا موره، او حرکت کد. ۹ و د وسيله ايمان او د سرزمين وعده شده زندگي کد. او مثل
که د يگ سرزمين بيگنه زندگي کنه د خيمه ها زندگي کد، رقم ازو اسحاق و يعقوب ام که قد ازو قتی وارث امزو وعده
بود د خيمه ها زندگي کد. ۱۰ چون او پيم د راه شاری بود که تادو دشت، شاری که استاکار و آبادگر شي خدا آسته.

۱۱ د وسيله ايمان، ساره که سنده بود توانایی ازی ره پيدا کد که شکامتو شنه، باوجود که عمر شي تير شد؛ چراکه او
وعده دهنده ره صادق-و-وفادار حساب کد. ۱۲ امزي خاطر از يگ مرد که مثل مرده بود، نسل د وجود آمد، مثل ستاره
های آسمو کلو و رقم ريگای لب دريا بے حساب.

۱۳ پگ امزيا د ايمان فوت کد بدون ازی که وعده ها ره د دست بيره، بلکه اونا ره از دور ديد و خوش امديد گفت. اونا
اقرار کد که د زوی زمی بيگنه و مسافر بود، ۱۴ چون کسای که امی رقم توره موگيه معلومدار مونه که د جستجوی يگ
وطن آسته. ۱۵ اگه اونا د باره سرزميني فکر موکد که از اونجی بر شد، اونا فرصت دشت که پس بوره. ۱۶ مگم معلومدار

۱۱:۷ د زبون يونانی امی رقم نوشته يه: ”د امزي رقم او دنيا ره محکوم کد و وارث عدالتی شد که از طريق ايمان د دست ميبه.”

آسته که اونا د آرزوی یگ سرزمینِ خوبتر بود، یعنی سرزمینِ آسمانی. امزی خاطر خدا شرم شی نَمییه که خدای ازوا گفته شنه، چون او بلده ازوا یگ شار آماده کده.

۱۷ د وسیله ایمان، ابراهیم وختیکه آزمایش شد، اسحاق ره د عنوانِ قربانی تقدیم کد؛ او کسی که وعده ها ره قبول کدد، حاضر شد که یگانه باچه خو ره قربانی کنه، ۱۸ امو ره که د باره شی د ابراهیم گفته شد: "از اسحاق نسل تو د نام تو کوی موشه." ۱۹ ابراهیم پی بردد که خدا میتنه حتی از مرده ها انسان ره زنده کنه؛ د یگ حساب ابراهیم ام او ره دوباره د دست آورد.

۲۰ د وسیله ایمان، اسحاق یعقوب و عیسو ره د باره کارای آینده برکت دد.

۲۱ د وسیله ایمان، یعقوب د وخت مردون خو، هر کدم بچکیچای یوسف ره برکت دد و د حالیکه د بالنه حصه تیاق خو تکیه کدد خدا ره عبادت کد.

۲۲ د وسیله ایمان، یوسف د آخر عمر خو د باره بر شُدون بنی اسرائیل از مصر توره گفت و د باره استغونای خو هدایت دد.

۲۳ د وسیله ایمان، آته-و-آبه موسی او ره بعد از تولد شی بلده سه ماه تاشه کد، چون اونا دید که او یگ نلغه نوبند بود؛ و اونا از حکم پادشاه ترس نخورد. ۲۴ د وسیله ایمان، موسی وختیکه کته شد، قبول نکد که باچه دختر فرعون گفته شنه. ۲۵ او آزار-و-آذیت شدو قد قوم خدا ره پیش دَنست نسبت دزی که از خوشی های گناه بلده یگ وخت کم لذت بیره. ۲۶ او رسوایی بخاطر مسیح ره گنج باآرزشتر دَنست نسبت د مال-و-دولت مصر، چراکه او د اجر عالم آینده چیم دوختد. ۲۷ د وسیله ایمان، او مصر ره ایله کد و از قار-و-عَصَب پادشاه ترس نخورد، چون او مثل که خدای نادیده ره دیده بشه، استوار مند. ۲۸ د وسیله ایمان، او عید پصح و پاش ددون خون ره د جای آورد تا نابودکننده اولباری ها د بله اولباری های اسرائیل دست باله نکنه.

۲۹ د وسیله ایمان، قوم از دریای سُرخ تیر شد، مثل که از زمین خشک تیر شنه، مگم وختی مصری ها قصد کد که تیر شنه، اونا غرق شد.

۳۰ د وسیله ایمان، دیوالای شار اریحا بعد ازی که لشکر اسرائیل هفت روز د دور شی گشت، چپه شد. ۳۱ د وسیله ایمان، راحب فاحشه قد مردمای نافرمان کشته نشد، چراکه او از جاسوسا د صلح-و-سلامتی پذیرایی کدد.

۳۲ دیگه چیز خیل بگم؟ چون وخت نیسته که د باره جدعون، باراق، سامسون، یفتاح، داوود، سموئیل و انبیا توره بگم، ۳۳ د باره کسای که د وسیله ایمان، مملکت ها ره تصرف کد، عدالت ره برقرار کد، وعده ها ره د دست آورد، دان شیر ها ره بسته کد، ۳۴ آتش سرکش ره گل کد، از دم شمشیر نجات پیدا کد، از ضعف-و-ناتوانی قوت پیدا کد، د جنگ دلاور شد و لشکرای بیگنه ره تار-و-مار کد. ۳۵ خاتونو مرده های خو ره دوباره زنده پیدا کد. لیکن دیگر و شکنجه-و-عذاب شد، مگم ایله شدو ره قبول نکد تا دوباره-زنده-شُدون خوبتر ره د دست بیره. ۳۶ بعضی کسای دیگه توسط ریشخند شدو، قَمْچی خوردو و حتی د وسیله زنجیرا و بندی شدو آزمایش شد. ۳۷ اونا سنگسار شد و قد آره دو پاره شد و قد شمشیر کشته شد. اونا پوستای گوسپو و بز ره د جان خو کده گشت-و-گذار موکد، بیچاره، ستم دیده و آزار-و-آذیت شده بود. ۳۸ امیا که دنیا لایق ازی ره ندشت د بیابونا، کوه ها، غار ها و سولاخای زمی تیت پرک شد. ۳۹ باوجود که پگ امزیا بخاطر ایمان خو تعریف-و-توصیف شد، مگم چیزی وعده شده ره د دست نورد، ۴۰ چراکه خدا یگ چیزی خوبتر بلده ازمو پیش بینی کدد، تا اونا بدون ازمو کامل نشنه.

تَحْمَل و بُرْدباری

۱۲

۱ پس آلی که امی رقم یگِ جَمِ کَبِه^{۱۱} شاهدا دَ گردِ مو جَم شُدِه، ببید که هر بارِ اِضافی و گُناهی ره که دَ آسانی دَ گردِ مو پیچِ مُوخوره از خود دُور کُنی و قد صَبِر-و-حَوصِلَه دَ مُسابقَه که پیشِ رُوی مو قرارِ گِرِفْتِه، بَدوی^۲ و نظر خُورِه سُونِ عیسیٰ که بُنیانگُذار و کاملِ کُنِنِدِه ایمان مو آستِه بَگیرِی، چراکه اُو بخاطرِ خوشی که پیشِ رُوی شی قرار دَدِه شُد، مَرگ دَ بِلَه صلیب ره تَحْمَل کدِه رَسوایی شی ره نَادیدِه گِرِفْت و دَ دِستِ راستِ تَخْتِ خُدا شِشْت. ۳ دَ بارِه اَزُو که امی رقم مُخالِفْت ره از طرفِ گُناهکارا دَ ضِد خُو تَحْمَل کدِ فِکِر کُنید تا مَنده و دِلسرد نَشِنید.

۴ دَ مَبارزِه خُو دَ ضِدِ گُناه، شُمُو هَنوز تا حدی ره مَقاوِمَت نَکَیدید که خُون خُو ره پَریزید. ۵ و شُمُو اُمُو نَصیحَتِ خُداوند ره پُرْمُشْت کَدید که شُمُو ره «بِچَکِیچای خُو» مُوگیه،

”باچه مه، اِصلاح-و-تَربیه خُداوند ره خار-و-حَقیرِ حِساب نَکُو

و غَیْبَتِیکه تُو ره سرزَنش مُونِه دِلسرد نَشُو،

۶ چُون خُداوند کَسای ره که دوست دَرِه، اِصلاح-و-تَربیه مُونِه

و هر باچه ره که مَوَرِدِ قَبول شی آستِه، قَمچی مِیزنه.“

۷ سختی ها ره بخاطرِ اِصلاح-و-تَربیه خُو تَحْمَل کُنید. خُدا قد شُمُو رقمِ باچه های خُو رفتار مُوکُنِه، چُون کُدَم باچه آستِه که آتِه شی اُو ره اِصلاح-و-تَربیه نَکُنِه؟ ۸ لیکن اگِه شُمُو اِصلاح-و-تَربیه نَشِنید رقمی که پَگِ بَچَکِیچا دَ اِصلاح شُدو شَرِیک آستِه، اوخته شُمُو حرامزاده ها آستید نَه باچه ها. ۹ علاوه ازی، مو آتِه های جِسمانی دَشْتی که مو ره اِصلاح-و-تَربیه مُوکد و مو اونا ره اِحْتِرام مُوکدی. پس چِیَقَس کَلوْتَر باید از آتِه روحانی^b خُو اِطاعت کُنی تا زنده بُمَنی؟ ۱۰ آتِه های مو بَلدِه یگِ وختِ کم مو ره اِصلاح-و-تَربیه کد، اُمُو رقم که دَزُوا خُوب معلوم شُد، مَگم خُدا مو ره بخاطرِ فایده مو اِصلاح-و-تَربیه مُونِه تا دَ قُدوسِیْتِ اَزُو شَرِیک شُنی. ۱۱ هر اِصلاح-و-تَربیه دَ غَیْبَتِیکه انجام مُوْشِه دَرْدآور آستِه، نَه خوشایند؛ مَگم پسانتر دَ امزُو کَسای که دَ وِسیلَه شی تَربیه شُدِه، تَمَر اَرامبَخشِ عَدالت مِیدیه.

۱۲ امزی خاطرِ دِستای ضعیف و زانُوهای سُسْت خُو ره قوی کُنید. ۱۳ و بَلدِه پایای خُو راه های راست جور کُنید تا کسی که لَنگ آستِه از راه بُر نَشْنِه، بَلکِه شفا پَیدا کُنِه.

باخبر کدو دَ بارِه پس رفتو سُونِ گُناه

۱۴ دُمبالِ صُلح-و-صفا قد پَگِ مَرْدُم بَشید و بَلدِه مَقْدَس شُدو کوشِش کُنید که بَدُونِ ازی هیچ کس مَولا ره نَمِینگرِه. ۱۵ هُوش خُو ره بَگیرید که هیچ کس دَ مینکل شُمُو از فِیضِ خُدا محروم نَشْنِه و هیچ رِیشَه تلخ کَنه شُدِه باعِثِ رَنج-و-مُشکِلاتِ نَشْنِه و دَ وِسیلَه شی عَدَر کسا اَلودِه نَشْنِه. ۱۶ تُوخ کُنید که هیچ کس فاسِق و بے حِیثِیْتِ نَشْنِه، رقمِ عیسیٰ که حقِ اَوْلباری خُو ره دَ یگِ وختِ نان سَودا کد، ۱۷ چُون شُمُو مِیدِنید که بعد اَزُو ام اُو خاست که صاِحِبِ بَرکت شُنِه، مَگم رَد شُد، چراکه راه پس گشت بَلدِه شی نَبود، باوْجودِ که قد اَوْدیدِه دَ جُسْتَجوی شی بود.

۱۸ شُمُو نَزْدیکِ کوهی نَمَدید که کس بِنْتِه دَزُو دِست بَرَنِه، کوهی که اَلَنگِه آتِش، تَربِکی، تَیرگی، بادِ شَدید ۱۹ و صَدای شِیپور دَشْتِه بَشِه و آوازِ کلامی که شِنونده ها زاری کد که دِیگِه قد ازوا توره گُفْتِه نَشْنِه. ۲۰ - چُون اونا تابِ امزُو حُکم ره اَوْرده نَتَبَسْت که گُفْتِه شُدُد: ”حتی اگِه یگِ حیوان ام دَ کوه دَکِه بَخوره، اُو باید سنگسار شُنِه.“ ۲۱ اُمُو مَنظَرِه دَ اندازِه ترسناک بود که مَوسِی گُفْت: ”ما از ترس مِیلَرُوم.“ ۲۲ دَ حَقِیْقَتِ شُمُو نَزْدیکِ کوهِ صَهیون که شارِ خُدا ی زنده آستِه

۱۲:۱ دَ جای «جَم کَنِه» دَ زبونِ یونانی «اَوْر کَنِه» نَوشْتِه یِه. ^b ۱۲:۹ دَ جای «آتِه روحانی» دَ زبونِ یونانی «آتِه روح ها» نَوشْتِه یِه.

آمدید، یعنی دَ اورشَلیمِ آسمانی و دَ مَجلیسِ ملایکه های بے حساب،^{۲۳} دَ جماعتِ اولباری های که نام های ازوا دَ عالمِ باله نوشته شده، دَ پیشِ خُدای که قاضی پگ آسته، دَ پیشِ ارواحِ مردمایِ عادل که کامل شده،^{۲۴} دَ حُضورِ عیسیٰ واسِطه عهدِ نو و دَ پیشِ خُونِ پاشِ دده شده که از خُونِ هابیل کده توره خویترِ مَوگیه.^a

^{۲۵} توخ کُنید که امزو که توره مَوگیه رُوی گردو نَشْنید، چُون اگه کسای که امزو که دَ رُوی زمی توره گُفت رُوی گردو شد و دُوتا نَتْنست، پس مو چطور میتنی دُوتا کُنی اگه امزو که از آسمو توره مَوگیه رُوی گردو شنی؟^{۲۶} دَ اُو غیتِ آوازِ ازو زمی ره تکان دَد، مگم آلی اُو وعده کده که ”ما یگ دفعه دیگه نه تنها زمی ره، بلکه آسمو ره ام تکان میدیم.“^{۲۷} امی عبارت «یگ دفعه دیگه» سُون از بَین رفتونِ چیزای اشاره مونه که تکان پَدیزِ آسته -- یعنی چیزای که خَلق شده -- تا چیزای که تکان ناپدیزِ آسته، باقی بُمْنه.^{۲۸} پس، ازی که مو پادشاهی تکان ناپدیزِ ره دَ دست میری، ببید که شکرگزاری کُنی و خُدا ره قد ترس و احترام بطوری عبادت کُنی که قابلِ قَبولِ ازو بَشه،^{۲۹} چُون خُدای مو آتشی آسته که موسوزنه.

نصیحت های آخری

۱۳ ^۱ ببید که مُحَبَّتِ برادرانه شمو برقرار بَشه.^۲ دَ یاد شمو بَشه که از بیگنه گو مهمون نوازی کُنید، چراکه امزی طریق بعضی مردُم نافرمانیده از ملایکه ها مهمون نوازی کده.^۳ بندی ها ره دَ یاد خُو ببید مثل که بگی شمو ام قد ازوا بندی آستید؛ کسای ره که آزار-و-آذیت موشه دَ یاد خُو ببید، رقی که بگی خودون شمو آزار-و-آذیت موشید.^۴ رابطه زن-و-شویی باید دَ وسیله پگ احترام شنه و جاگه شی دُور از ناپاکی بَشه، چراکه خُدا آدمای فاسق و زناکار ره قضاوت مونه.^۵ زندگی خُو ره از پول دوستی دُور نگاه کُنید و دَ چیزی که درید قِناعت کُنید، چراکه خُدا گُفته: ”تو ره هرگز ایله نَمیدم و تنها نَمیلم.“^۶ پس مو قد اطمینان مَوگی:

”خُداوند مددگار مه آسته، ما ترس نَموخورم.

انسان دَ خِلاف مه چیز کار میتنه؟“

^۷ رهبرای خُو ره دَ یاد خُو ببید، امو کسای ره که کلامِ خُدا ره دَز شمو بیان کد؛ دَ باره نتیجه زندگی ازوا فکر کُنید و از ایمان ازوا سرمشق بگیرید.^۸ عیسیٰ مسیح دِیروز، امروز و تا ابد امو آسته.^۹ دَ وسیله تعلیمایِ مُختلف و بیگنه هر طرف برده نَشْنید، چُون بلده دل های مو بهتر آسته که دَ وسیله فیضِ خُدا قوی شنه، نه دَ وسیله مُقرراتِ دَ باره خوراک ها که بلده اجرا کُننده ها کدم فایده نرسند.^{۱۰} مو یگ قربانگاهِ دری که خدمتگرایِ خیمه مُقدّسِ حق ندره که از قربانی ازو بخوره.^{۱۱} چراکه جسدایِ امزو حیوانای که پیشوایِ بزرگ خُون ازوا ره دَ عنوانِ قربانی گناه دَ جایگاهِ مُقدّسِ موبره، دَ برونِ خیمه گاه سوختنده موشه.^{۱۲} امزی خاطر عیسیٰ ام دَ برونِ درگه شار رنج-و-عذاب کشید تا قوم ره قد خُونِ خود خُو تقدیس کُنه.^{۱۳} پس، ببید که دَ برونِ خیمه گاه دَ پیشِ ازو بوری و امو رسوایی ره تَحْمَل کُنی که اُو دید.^{۱۴} چُون دَ اینجی مو شارِ دایمی ندری، بلکه چیم دَ راه شاری آستی که آمدنی یه.^{۱۵} آلی ببید که دَ وسیله عیسیٰ دوامدار قربانی حمد-و-ثنا ره دَ خُدا تقدیم کُنی، یعنی ثمر لب های خُو ره که نام ازو ره اقرار مَوکنه.^{۱۶} انجام دَدونِ کار نیک و خیرخواهی ره از یاد خُو نبرید، چُون خُدا امزی رقمِ قربانی ها خوش موشه.^{۱۷} از رهبرایِ خُو اطاعت کُنید و تابع ازوا بشید، چراکه اونا از جانایِ شمو نگاهوانی مونه و دَ حُضورِ خُدا حساب ده آسته. پس ببید که اونا ای کار ره قد خوشی انجام بدیه نه قد آه-و-نال، چُون آه-و-نالِه ازوا بلده شمو فایده مند نیبه.

^{۱۸} بلده مو دُعا کُنید، چُون مو مُطمئن آستی که وجدانِ پاکِ دری و میخاهی که دَ تمامِ کارا صادقانه رفتار کُنی.^{۱۹} ما دَ تاکیدِ کلو از شمو خاهش مَوئم که دُعا کُنید تا ما زودتر دُوباره دَ پیشِ شمو آمده بَتئم.^{۲۰} خُدای صلح-و-سلامتی که چوپون

^a ۱۲:۲۴ یعنی خُونِ عیسیٰ مسیح که بلده بخششِ گناهها ریختنده شد از خُونِ هابیل کده که بلده انتقام فریاد مَوکد، توره خویترِ مَوگیه.

بزرگ گوسپندو، یعنی مولای مو عیسیٰ ره دَ وسیله خونِ عهدِ ابدی از مُرده ها دُوباره زنده کد، ^{۲۱} شمو ره قد هر چیز خوب مَجَهز کُنه تا شمو خاست-و-اراده ازو ره دَ جای بیرید. او هر چیزی ره که دَ نظر شی خوب معلوم موشه دَ وسیله عیسیٰ مسیح دَ وجود مو انجام بدیه. بزرگی-و-جلال تا ابد ازو باد. آمین.

^{۲۲} آی برارو، از شمو خاهش مونتُم که ای توره نصیحت آمیز مره تحمُل کُنید، چون ما بلده شمو بطورِ مختصر نوشته کدم.

^{۲۳} ما میخایم شمو پی بُرید که برار مو تیموتائوس از بند آزاد شده. اگه او زود بییه، ما قد ازو قتی دَ دیدون شمو مییم.

^{۲۴} تمام رهبرای خو و پگِ مقدسین ره سلام بگید. ایماندارای که از ایتالیا آسته دز شمو سلام موگیه.

^{۲۵} فیضِ خدا نصیبِ پگِ شمو شنه. آمین.